

2. Az alkalmazások szerkezete

A mobil eszközök sajátosságai okán az Android platformra írt alkalmazás eltérően működik, mint egy asztali operációs rendszerre írt alkalmazás. Ennek oka elsősorban a rendelkezésre álló energia szűkössége, de a kijelző kis mérete sem teszi lehetővé, hogy alkalmazásaink ablakát egymás mellé tegyük. Sok mobil platform egyszerűen oldja meg ezt a problémát: egyszerűen csak egy alkalmazás futását teszik lehetővé.

2.1. Android alkalmazások

Az Android platformon is találunk bven olyan korlátozásokat, amelyek a platform jellegéből adódnak, ne gondoljuk, hogy egy PC platformra megírt Java alkalmazás futni fog Android alatt! Ám az egyik legnagyobb korlátozás mindössze az, hogy a képernyőt mindig teljes egészében elfoglalja az alkalmazásunk, leszámítva a mobil eszköz státusz sorát, illetve az alkalmazás "ablakának" fejlécét (természetesen teljes képernyős módban ezek is elrejtethetők).

A mobil eszközök a többfeladatos működést se szokták támogatni, s ez Android esetén is trükkösen van megoldva. Egy véletlenül háttérbe taszított alkalmazás jelentősen csökkentheti a mobil eszköz rendelkezésre állását, ezért alapból a programok csak akkor futnak, ha előtérben vannak. Amint háttérbe teszünk egy alkalmazást, az operációs rendszer felfüggeszti a program futását, de a programozó által szolgáltatásként elindított szálát futni hagyja. Ezen túl a platform lehetővé teszi, hogy különféle eseményekre a program elinduljon és reagáljon az eseményre.

Nézzük az alkalmazások - szövegesen már említett - részeit az Android nyelvezetében:

- Activity - a program egy "ablaka"
- Intent - esemény
- Service - háttérben futó szolgáltatás
- Content Provider - adatok kezelése

2.1.1. Az Activity

Az *Activity* osztályok az alkalmazásaink legfontosabb részét adják: egy-egy Activity leszármazott egy-egy képernyő a mobil eszköz kijelzőjén. Egyszerre mindig csak egy Activity látható, de egy alkalmazáshoz több képernyőkép tartozhat, amelyeket futás közben - események hatására - szabadon cserélhetünk. Minden programnak kell legyen egy belépési pontja, amely az az Activity leszármazott, amelyet először mutat meg a felhasználónak.

2.1.2. Az Intent

Egy *Intent* feladata a külső események kezelése. Minden alkalmazás fel tud iratkozni egy-egy - akár a platform által nyújtott, akár magunk által definiált - külső eseményre, mint a bejövő hívás vagy egy időpont bekövetkezése. Le kell származtatnunk egy saját példányt a *BroadcastReceiver* osztályból, és meg kell mondanunk, hogy milyen eseményre figyeljen. Ezt megtehetjük az *AndroidManifest.xml* állományban, vagy akár a program futása közben is. Ha az alkalmazásunk nem fut, a figyelő események bekövetkeztekor a platform gondoskodik az elindításról.

2.1.3. A Service

Sok alkalmazás igényli, hogy bezárt ablakkal is képes legyen futni a háttérben, ezt szolgáltatásként megteheti, egyszerűen kell egy *Service* osztályból leszármazott példányt, így marad a programunknak olyan része, amely a felfüggesztett Activity esetén is fut (gondoljunk például egy média lejátszóra). Minden szolgáltatást addig futtat a platform, amíg azok be nem fejeződnek, s a futó alkalmazások képesek hozzákapcsolódni a szolgáltatásokhoz, így képesek vagyunk vezérelni a háttérben futó szolgáltatást.

2.1.4. A Content Provider

Általában minden alkalmazás tárol adatokat két futás között, hiszen ha felfüggesztés helyett bezárnánk az alkalmazást, akkor elvesznének az addig összegyűjtött adatok. A platformon lehetőségünk van állományokba vagy SQLite adatbázisba menteni adatokat, és ezt segíti a *Content Provider*, illetve lehetővé teszi, hogy két alkalmazás adatokat cseréljen egymással.

2.1.5. Alkalmazások támogatása

Az eddig tárgyalt részek elegendek ahhoz, hogy programjainknak legyen felülete, képesek legyenek eseményeket kezelni, illetve adatokat menteni és a háttérben futni. Szükség van ezen túl olyan osztály-könyvtárakra, amelyek támogatást adnak a hardver kezeléséhez:

- Storage - a platform által biztosított fájlrendszer, illetve a külső tárhelyek (SD kártya, stb.) kezelése
- Network - a hálózat kezelése, WebKit alapú böngésző komponens
- Multimedia - hangok és videók lejátszása, a hardver által biztosított multimédia lehetőségek kihasználása
- GPS - A GPS vevő használata
- Phone - A telefon használata

2.2. A forrás szerkezete

Egy Android projekt nagyjából úgy épül fel, mint egy átlagos Java projekt, a Java osztályok a megszokott *java* kiterjesztésű fájlokban vannak, a megszokott csomagstruktúrában, s a megszokott módon kell fordítani ezeket a forrásfájlokat. Ha jobban körülnéztünk, akkor látunk egy *AndroidManifest.xml* állományt, amely a projekt **lelke**, itt kell leírni mindent, ami az alkalmazásunkkal kapcsolatos. A példánkban így néz ki:

AndroidManifest.xml

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<manifest xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android" package="hu.javaforum.android">
    <application>
        <activity android:name=".HelloActivity" android:label="HelloActivity">
            <intent-filter>
                <action android:name="android.intent.action.MAIN"/>
                <category android:name="android.intent.category.LAUNCHER"/>
            </intent-filter>
        </activity>
    </application>
</manifest>
```

A fenti példa az a minimum, amelynek minden alkalmazásban szerepelnie kell, egyszerűen definiáljuk azt az Activity osztályt, amely a programunk belépési pontja, illetve azokat a feltételeket, amelyek aktivizálják: jelen esetben nem figyelünk eseményeket, a program indítását a felhasználóra bizzuk.

A Java források mellett találunk egy (általában) *res* nevű könyvtárat, amely a programunkhoz csomagolt erőforrásokat tartalmazza. Ilyen erőforrások a megjelenő ikonok, illetve sok egyéb XML fájl, amelyek például leírják a grafikus felületet. Minden olyan dolgot ide kell tennünk, amely nem Java program. Az els példánkban kell legyen itt egy *strings.xml* a *values* könyvtár alatt, amelyben a használt szövegek vannak összegyjtve:

values/strings.xml

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<resources>
    <string name="app_name">HelloJavaForum</string>
</resources>
```

A másik fontos XML a *layout* mappában lévő *main.xml*, amely az elrendezést hordozza:

layout/main.xml

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<LinearLayout xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android"
    android:orientation="vertical"
    android:layout_width="fill_parent"
    android:layout_height="fill_parent">
    <TextView
        android:layout_width="fill_parent"
        android:layout_height="wrap_content"
        android:text="Hello Android"/>
</LinearLayout>
```

Ezt azonban egy laza mozdulattal felülírtuk, amikor a *HelloActivity* nevű osztályban közvetlenül adtuk hozzá a *TextView* példányt az Activity területéhez, ezért erről majd a későbbiekben szót ejtünk.

Mint már tudjuk, az Android tervezésekor sok apróságot feláldoztak a gyorsaság és az egyszerség oltárán, egy ilyen "apróság" a memória kezelés és az erőforrások elérése, a platform egy *R.java* forrásban gyjti össze ez összes erőforrás elérhetőségét (ezt automatikusan generálja, nem kell szerkesztenünk!):

R.java

```
package hu.javaforum.android;
public final class R {
    public static final class attr {
    }
    public static final class layout {
        public static final int main=0x7f020000;
    }
    public static final class string {
        public static final int app_name=0x7f030000;
    }
}
```

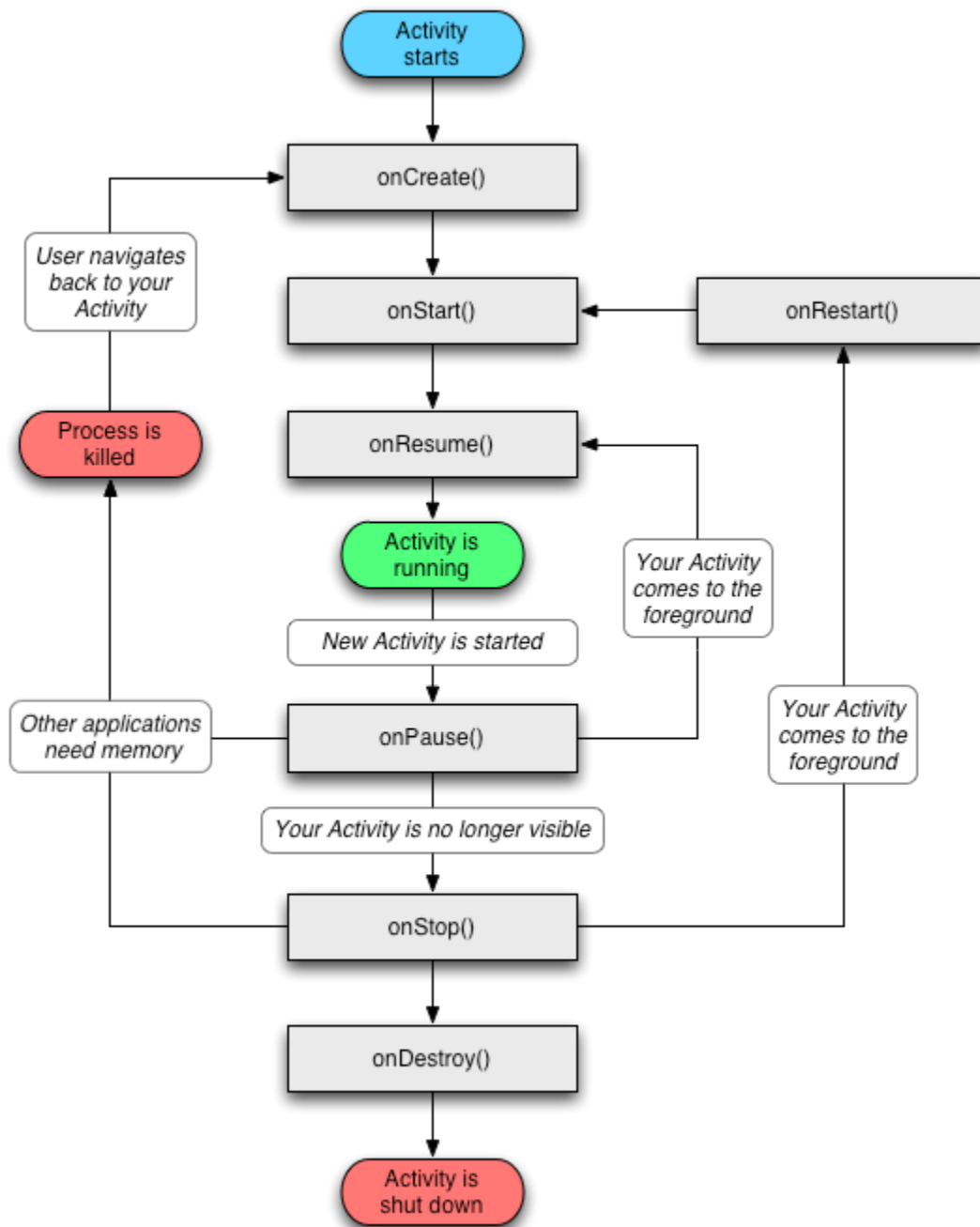
Ezt a Java fájlt használhatjuk arra, hogy az ikonokat, képeket, elrendezéseket vagy szövegeket nem a programba írunk közvetlenül, hanem felhasználjuk az R osztályt, amely mutat az adott erőforrásra. Sok esetben találkozunk azzal, hogy nem a Java nyelvben megszokott módon adunk át egy példányra mutató referenciát, hanem magát a referenciát adjuk át, mint memóriacímét.

Ha megtekintjük újfent a *HelloActivity* forrását, akkor láthatjuk, hogy mindössze egy metódust írtunk meg, vagyis definiáltunk felül:

HelloActivity.java

```
package hu.javaforum.android;
import android.app.Activity;
import android.os.Bundle;
import android.widget.TextView;
public class HelloActivity extends Activity
{
    @Override
    public void onCreate(Bundle savedInstanceState)
    {
        super.onCreate(savedInstanceState);
        TextView textView = new TextView(this);
        textView.setText("Hello, JavaForum.hu!");
        setContentView(textView);
    }
}
```

Az *onCreate* metódus egy a sok metódus közül, amelyet a platform hív meg: minden Activity példánynak van saját életciklusa és egymástól függetlenül élnek, ennek megértéséhez a legjobb egy folyamatábra:

Kövessük végig az ábrán egy Activity életének állomásait, amelyeket az életciklus különféle állapotai és eseményei hívnak meg:

- **onCreate:** Ez a metódus egyszer hívódik meg, amikor az alkalmazás létrejön. Általában ezen belül hozzuk létre a felhasználói felületet, amelyről a későbbiekben lesz szó.
- **onStart:** A létrehozott alkalmazásban többször is meghívódhat az `onStart` metódus. Els alkalommal a létrehozás után hívódik meg, a többi alkalommal pedig az `onRestart` metódus után közvetlenül.
- **onResume:** A metódus meghívása közvetlenül az Activity képernyre kerülése előtt történik, s három irányból juthatunk ide:
 - Az alkalmazásunk most jött létre, az `onStart` metódust az `onCreate` elzte meg.
 - Az alkalmazásunkon belül váltottunk vissza egy már létrehozott Activity képernyre, ekkor az elz állapot az `onPause` volt.
 - Az alkalmazásunkat egy másik alkalmazás a háttérbe szorította, ezért az `onStart` metódust egy `onRestart` állapot elzte meg.
- **onPause:** A metódus meghívása előtt létrehozunk az alkalmazásunkon belül egy új Activity képernyt, és mielőtt annak meghívódna az `onCreate` metódusa, az aktuális Activity `onPause` metódusa hívódik meg. Ebből az állapotból akkor kerülhet újra `onResume` állapotba, ha a meghívott új Activity futása befejeződött.
- **onStop:** Ha egy másik alkalmazás kerül elz térbe, akkor meghívódik az alkalmazásunk `onStop` metódusa, így értesülünk arról, hogy az alkalmazásunkat háttérbe szorították. Ha újra elz térbe kerül az alkalmazásunk, akkor ezen metódus után hívódik meg az `onResume`.
- **onRestart:** Az `onStop` hívása után kerül meghívásra, ha a háttérbe tett alkalmazásunkat újra elz térbe hívták a körülmények.
- **onDestroy:** Ha bezárják az alkalmazásunkat, akkor meghívódik ez a metódus, amely lefutása után a platform megszünteti az alkalmazást. Ebben az állapotba csak az `onStop` metódus meghívása után kerülhetünk, de fel kell készülnünk arra, hogy ha elfogy a szabad memória, akkor az operációs rendszer szó nélkül kilheti a háttérbe szorított alkalmazásunkat.

A fenti hét metódus bármelyikét felül tudjuk definiálni az Activity leszármazottban, egyedül az *onCreate* metódusnak van egy Bundle paramétere, amely segítségével az alkalmazásunk ki tudja olvasni az elz futás végén elmentett paramétereket.

Egyelőre elégedjünk meg ennyivel, és nézzük meg jobban a felhasználók által látható felületet.